

KANCELARIA RADY MIASTA I DZIELNIC KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpłynęło dnia:	05 LUT. 2018
Nr	9.14.13
Podpis	

Uchwała Nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie ustalenia kierunków działania dla Prezydenta Miasta Krakowa
w zakresie utworzenia na terenie Krakowa profesjonalnego ośrodka rehabilitacji dzikich
zwierząt

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku poz. 1875) Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1.

Ustala się dla Prezydenta Miasta Krakowa kierunki działania polegające na podjęciu wszelkich możliwych i prawnie dopuszczalnych czynności w celu utworzenia na terenie Krakowa profesjonalnego ośrodka rehabilitacji dzikich zwierząt, rozumianego jako miejsce, w którym jest prowadzone leczenie i rehabilitacja zwierząt dziko występujących, wymagających okresowej opieki człowieka w celu przywrócenia ich do środowiska naturalnego.

§ 2.

Działania Prezydenta Miasta Krakowa, o których mowa w § 1, powinny obejmować w szczególności:

- 1) pozyskanie informacji na temat funkcjonowania takich ośrodków na terenie kraju;
- 2) przeprowadzenie analizy możliwości prawnych utworzenia ośrodka rehabilitacji zwierząt na terenie Krakowa;
- 3) organizację spotkań w sprawie utworzenia ośrodka z udziałem zainteresowanych podmiotów, w szczególności: Wydziału Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa, Wydziału Skarbu Miasta Urzędu Miasta Krakowa, Zarządu Inwestycji Miejskich w Krakowie, Zarządu Zieleni Miejskiej w Krakowie, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Polskiej Akademii Nauk, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie, Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie, organizacji pozarządowych, służb weterynaryjnych;

- 4) wytypowanie potencjalnego gruntu pod budowę ośrodka;
- 5) zlecenie studium wykonalności i projektu ośrodka;
- 6) wytypowanie inwestora oraz wyłonienie operatora ośrodka.

§ 3.

Zadania ośrodka, o którym mowa w § 1, powinny obejmować w szczególności:

- 1) kompleksową pomoc wszelkim zwierzętom wolno żyjącym (zarówno tym podlegającym ochronie gatunkowej, jak i łownym), w tym odłowienie, transport, leczenie, rehabilitację i utrzymanie w celu przywrócenia ich do środowiska naturalnego oraz całodobową opiekę weterynaryjną;
- 2) prowadzenie przejrzystego rejestru zgłoszeń, obejmującego nie tylko zgłoszenia czy przyjęcia, ale również dalsze losy zwierzęcia;
- 3) organizowanie wolontariatu oraz staży dla studentów weterynarii;
- 4) prowadzenie działalności edukacyjnej;
- 5) współpraca z Krakowskim Towarzystwem Opieki nad Zwierzętami, Strażą Miejską Miasta Krakowa, Wydziałem Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa i innymi podmiotami działającymi w przedmiotowym obszarze.

§ 4.

Wnioskuję się do Prezydenta Miasta Krakowa o przeprowadzenie analizy możliwości prawnych, finansowych i technicznych utworzenia na terenie Krakowa profesjonalnego ośrodka rehabilitacji dzikich zwierząt, o którym mowa w § 1.

§ 5.

Wnioskuję się do Prezydenta Miasta Krakowa o przedstawienie Radzie Miasta Krakowa informacji na temat podjętych lub planowanych działań, o których mowa w § 1 i § 2, do dnia 15 kwietnia 2018 roku.

§ 6.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wnioskuję
Klub PO
H. J.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody, ochrona przyrody polega m.in. na zachowaniu dziko występujących zwierząt oraz zrównoważonym użytkowaniu zasobów, tworów i składników przyrody. Ochrona przyrody obejmuje wszelkie działania, które zapobiegają zmniejszaniu się populacji dzikich zwierząt, a więc również działania polegające na udzielaniu pomocy w incydentalnych przypadkach, jeżeli zwierzę można uratować. Jednocześnie należy zauważyć, że przypadki takie mają charakter lokalny. Dlatego do zadań gminy należy również udzielanie pomocy dzikim zwierzętom przebywającym na terenie gminy, w szczególności poprzez zorganizowanie akcji ratunkowych lub zapewnienie transportu zwierząt do ośrodków ich rehabilitacji. Zgodnie z definicją ustawową ośrodek rehabilitacji zwierząt to miejsce, w którym jest prowadzone leczenie i rehabilitacja zwierząt dziko występujących, wymagających okresowej opieki człowieka w celu przywrócenia ich do środowiska naturalnego.

Coraz większa liczba interwencji dotyczących dzikich zwierząt na terenie Krakowa powoduje, że działające w mieście ośrodki rehabilitacji nie są w stanie sprostać aktualnym potrzebom. Dość wspomnieć, że z informacji uzyskanych z MPO wynika, iż liczba śmiertelnych zdarzeń ze zwierzętami wahała się w latach 2013-2017 od 711 do 919 rocznie (dane obejmując prawdopodobnie jedynie zwierzęta większe). Ponadto wypadki drogowe nie są jedynym powodem, dla których dzikie zwierzęta potrzebują pomocy. Interwencji wymagają często również inne zwierzęta, np. chore lisy, ranne zające, przymarzniete do rzek łabędzie i inne. Jak pokazują doświadczenia wielu ośrodków ogromne znaczenie ma odpowiedni czas na rekonwalescencję, zanim zwierzę zostanie wypuszczone na wolność. Praktycznie zawsze poszkodowane zwierzę powinno zostać kilka dni na obserwacji. To potwierdza zasadność utworzenia na terenie Krakowa profesjonalnego ośrodka rehabilitacji dzikich zwierząt

Poza działaniami w zakresie zachowania dzikiej przyrody ośrodek powinien również pełnić funkcje edukacyjne. Chodzi głównie o edukowanie społeczeństwa np. poprzez organizowanie akcji informacyjnych oraz udzielanie emailowej czy telefonicznej informacji przez wykwalifikowanego dyspozytora. Funkcjonowanie takiego dyspozytora ma kluczowe znaczenie, bowiem mogłoby to zapobiegać przypadkom nieuzasadnionego zabierania przez zgłaszających młodych zwierząt błędnie uznanych za chore lub potrzebujące pomocy (takie sytuacje często zdarzają się w przypadku młodych ptaków, tzw. podlotów, które świadomie

opuszczają gniazdo, a nie są z niego wyrzucane jak często się uważa; czy też młodych saren, które jak może się wydawać zostały porzucone przez matkę). Statystyki Ośrodka Rehabilitacji Dzikich Zwierząt w Mikołowie – jednego z największych i najdłużej działających w kraju, mówią, że aż 61% zwierząt przyjętych do ośrodka to porzucone lub pozornie porzucone młode. Nie dość, że niesłusznie zabrane młode zwierzę będzie miało utrudniony „start”, to jeszcze niepotrzebnie generuje się koszty i zabiera czas potrzebne na odłowienie, transport i utrzymanie. Brak edukacji społecznej powoduje, że ludzie nie znają sposobu opieki dorosłych zwierząt nad swoimi młodymi. Nie wiedzą, że wyglądające bardzo nieporadnie, nie w pełni samodzielne ptaki nie „wypadły z gniazda”, tylko je opuściły. Wczesne opuszczanie gniazda niesamodzielnych ptaków to strategia obronna. Gniazdo jest niebezpiecznym miejscem dla piskląt (gdy odnajdzie je drapieżnik, zniszczy cały lęg). Wczesne opuszczenie gniazda i rozproszenie się młodych po okolicy zmniejsza prawdopodobieństwo zabicia przez drapieżnika wszystkich młodych. Tak więc dzięki działalności edukacyjno-informacyjnej można zapobiec nieuzasadnionemu zabieraniu wielu młodych zwierząt z ich środowiska naturalnego.

Warto podkreślić, że ośrodek musi uzyskać zezwolenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Mógłby być on wspierany ze środków m.in. Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska czy też przez Lasy Państwowe i okoliczne nadleśnictwa (podobnie jak ma to miejsce w Katowicach czy Łodzi). Jego wielkość powinna odpowiadać potrzebom miasta oraz spełniać wytyczne określone w stosownych przepisach. Ośrodek powinien też współpracować z innymi wyspecjalizowanymi jednostkami z województwa małopolskiego, jak np. Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, Centrum Informacji Chiropterologicznej, Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk, czy Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej.

Bardzo ważną sprawą jest też prowadzenie przez ośrodek przejrzystego rejestru zgłoszeń oraz sposób jego finansowania. Dokumentowane powinny być nie tylko zgłoszenia czy przyjęcia, lecz również dalsze losy zwierzęcia. Dokumentacja medyczna powinna być zachowana i katalogowana. W przypadku poddania zwierzęcia eutanazji dokumentacja weterynaryjna powinna objąć wynik badania uzasadniającego decyzję oraz zaświadczenie o przekazaniu do utylizacji – tak jest między innymi w Warszawie, gdzie o uśmierceniu jakiegokolwiek zwierzęcia zawsze decyduje tylko i wyłącznie weterynarz po przeprowadzeniu odpowiedniego badania. Stąd przede wszystkim istnieje konieczność

utworzenia profesjonalnego ośrodka rehabilitacji dzikich zwierząt (z dokładnie prowadzoną ewidencją przyjmowanych zwierząt i kolejnych etapów ich rekonwalescencji), zajmującego się zwierzętami kompleksowo i mogącego samodzielnie pełnić takie funkcje. Jego działalność powinna być zgodna ze stosownymi przepisami prawa, w szczególności z przepisami: ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody, ustawy z dnia 13 października 1995 Prawo łowieckie, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 o ochronie zwierząt, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2004 roku w sprawie warunków hodowli i utrzymywania poszczególnych grup gatunków zwierząt w ogrodzie zoologicznym, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2004 roku w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych, czy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 września 2004 roku w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla chowu lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jako zwierzęta gospodarskie.

W związku z powyższym podjęcie uchwały uważa się za zasadne.

Wiceprez
Klubu PO
A. J.